

Besøgsrapport - Signe Leth & Lone Møller-Hansen i Myanmar 3.-12. December 2013

Deltagere i rejsen: Generalsekretær Lone Møller-Hansen og medlem af International Missions Udvalg Signe Leth fra Baptistkirken i Danmark samt Jørgen Thomsen, regional ansvarlig for Asien i Folkekirkens Nødhjælp/DCA Danish Church Aid.

3. December

Ankomst, check in på Panda Hotel
Security Briefing med DCA

Allan Duelund Jensen fortæller om DCAs program i Myanmar

Baggrund om Myanmar:

Myanmar er et stort land med en kæmpe variation i etnicitet (135 etniske grupperinger, 70% af befolkningen er burmesere), klima, kultur, natur osv. Der lever ca. 58 mio. mennesker i Burma - tallet er et estimat, og i forbindelse med forberedelserne til valget i 2015 skal der i starten af det nye år være en folketælling.

Folketællingen skaber spændinger, fordi der er flere etniske grupper, der lever i landet, som ikke er burmesiske statsborgere - bl.a. 1,5 mio. Ruhingaer, der lever på grænsen til Bangladesh - de er hverken statsborgere i Bangladesh eller Myanmar.

26% af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen - tallet er dog meget højere blandt de etniske minoriteter (f.eks. 73% i Chin staten). Den etniske identitet er meget stærk blandt de forskellige stammer og kommer før den nationale identitet. De fleste etniske grupper vil meget gerne være uafhængige af unionen og have eget militær, regering osv.

Landbrug er den primære økonomiske aktivitet i Myanmar. Der er masser af naturressourcer, men de er monopoliserede af en meget lille elite og kommer ikke den generelle befolkning til gode. Meget jord konfiskeres fra bønder af forretningsmænd - nogle lægger sågar miner ud for at undgå, at folkene tager jorden tilbage, inden den er lagt ud til f.eks. minebrug eller plantage (business-mining).

Den skærpede konkurrence om jorden og ressourcerne fører til ukontrollerbar urbanisering...

Der er i Myanmar 650.000 internt fordrevne (400.000 i Sydøst Myanmar7Karen staten).

Valget i 2010 skabte mere frie betingelser for eksempelvis pressen - men der er stadig censur.

De seneste voldshandlinger mod hele landsbyer (drab og nedbrænding af hele landsbyer) forties af både regering og oppositionen. Begrundelsen for volden er efter sigende et forsøg på at holde buddhismen i Myanmar ren (kristne er dog ikke ofre for volden).

Der er mange spekulationer over, hvorfor volden opstår og hvem står bag - bl.a. en konspirationsteori om, at det er militærstyret, der står bag, fordi det netop var deres argument, at de var nødt til at holde landet i stram snor, ellers ville landet smuldre pga. alle de mange etniske og religiøse fraktioner i landet...

Demokratiseringsprocessen er meget ny og temmelig overfladisk indtil nu. Der er f.eks. mange meget utydelige love. Mennesker, der arbejder i ministerierne er ofte uddannet i

militæret. De mangler basale demokratiske færdigheder - det er de klar over, og vil meget gerne lære og inddrage ressourcepersoner udefra.

DCA programmet:

Det overordnede mål: Bidrage til demokratiseringsprocessen

Herunder 4 specifikke delmål:

1. Arbejde for aktivt medborgerskab (styrke civilsamfundet, peace-building og conflict transformation)
2. Fødevarerikkerhed & styrket levestandard (organisation af lokalsamfund, udvikling af evner, engagement blandt ildsjæle)
3. Mine-aktion (især i Sydøst Myanmar) - Fredsprocessen hænger tæt sammen med dette arbejde. Indtil videre er det kun muligt at lave informationsarbejde omkring faren ved miner, samt assistere overlevende mineofre (3 klinikker - en mobil, to stationære). Men det er endnu ikke muligt rent faktisk at begynde at fjerne minerne.

Geografisk fokus:

Dry Zone (Mandalay, Nagway og Syd Sagaing)

Området er præget af svage lokale regeringer, etnisk diskriminering, fødevarer usikkerhed, høj fattigdom, lavt uddannelsesnivea, store klima forandringer, 1/3 af husholdninger ejer ikke jord.

Sydøst

Området er præget af etniske konflikter, der er ingen social services, 1/3 af alle børn mellem 5-12 år går ikke i skole, der er stor mangel på vand + stor minetrussel.

Andet info:

DCA arbejder med ca. 30 partnere i Myanmar (ca. halvdelen samarbejdes der med over grænsen via det thailandske kontor). Der er store og små partnere, både kirkelige og sekulære. Generelt har de lav kapacitet, mange har en enkelt karismatisk leder, men mangler træning nedadtil.

I Yangon er der 15 ansatte, 3 i Chiang Mai (Thailand)

Omsætning i 2013 - 25 mio, i 2014 er det 35 mio. (pga. et FN og et EU grant)

Nay Moo fortæller om fredsprocessen, som den ser ud lige nu i Myanmar

Der er to store politiske områder, der har indflydelse på processen:

1. National våbenhvile proces
2. Ændring af 2008-forfatningen

Ad 1; Regeringen mødes bilateralt med alle de etniske militære grupper (en ad gangen), alle har været samlet en gang for at diskutere en løsning på konflikterne. 16 grupper ud af 20 skrev under på en aftale, MEN der er stadig voldelige konflikter, og nogle af aftalens punkter er blevet ignoreret. Nogle af de etniske grupper er gået sammen.

I december 2013 er der planlagt en Ethnic Armed Organisation Conference. April 2013 skal der være en samling mellem peace-making work committee og ethnic armed groups. Et af de største stridsspørgsmål er, at de etniske grupper ønsker et føderalt system med egen hær, staten i Myanmar ønsker, at der skal være et unions system med en unions hær.

NLD (The National League for Democracy) vil mødes med alle partier for at komme videre i processen, men det er ikke alle, der er klar til det. 22/11 var første gang, Aung San Suu Kyi offentligt kritiserede regeringen og militæret for ikke at komme videre.

Ad 2; Et andet stridspunkt er, at alle de politiske partier ønsker, at ændre/forbedre den eksisterende forfatning, men de etniske grupper vil have, at den helt skal skrives om.

4. December

Kachin Baptist Convention Celebration & Lunch

5. December

Møde med Myanmar Baptist Convention, MBC Partnership Committee

Til stede:

General sekretær Rev. Dr. Yam Kho Pau

Formand Rev. Dr. Zaw Win

Fomand for Missions Department Rev. Thawng Khanh Siing

Lone, Signe & Jørgen Thomsen DCA

Dagsorden: Første introduktioner til hinandens organisationer, værdier, visioner og udviklingsarbejde.

MBC tæller 1,5 mio. baptister fordelt på 18 regionale Conventions og sprog-grupper. MBC er en paraplyorganisation og har demokratisk valgt den øverste ledelse på nationalt niveau. MBC har 12 forskellige afdelinger, der hver især fokuserer på forskellige områder (evangelism & mission, ministers, theological education, christian education, christian social services and development (CSSDD), youth, literature & publications, leadership development program, women, men, communications, finance and property) I MBC er der 80 fuldtidsansatte (inkl. projektansatte kommer de over 100). Den største afdeling er CSSDD, fordi der også er mange projektansatte. Det er kun CSSDD, der arbejder med deciderede udviklingsprojekter.

De har lavet en missions strategi/arbejdsprogram for de næste ti år, hvor de har defineret hvilke fem områder, de ønsker at arbejde indenfor.

1. Vækkelses program (fordi der nu endelig er frihed til at evangelisere igen)
2. Teknologisk træning (udviklingsprojekter særligt indenfor landbrug og fødevarerikkerhed, men også en række andre område.)
3. Religionsdialog programmer (fredsbevarende)
4. Ledertræning og konservering for at bevare deres egen burmesisk, baptistiske identitet på baggrund af den massive interesse fra organisationer og kirkesamfund udefra, der ønsker at arbejde sammen med og igennem MBC i Myanmar.
5. Fremelske aktivt medborgerskab (hvilken rolle kan almindelige borgere spille og hvilken rolle kan menigheder og kirken spille i denne proces).

For at indgå i partnerskab med MBC skal man udfylde en formular (kortere end vores samarbejdsaftale) og afkrydse fra en liste, hvilke slags aktiviteter, man er interesseret i at samarbejde omkring.

De vil så undersøge, hvor der er det største behov (indenfor de rammer vi stiller op naturligvis) og så sende en ansøgning retur til os, hvori de beskriver, hvordan de forestiller sig et samarbejdsprojekt ville kunne se ud.

Lone præsenterede organisationsstrukturen i BiD, Signe fortalte kort om IM og ideen med en samarbejdsaftale og Jørgen fortalte om FKN og deres rolle i vores set-up, og hvad de evt. ville kunne bidrage med.

De vil gerne sende en eller to pers. til DK næste sommer (2014), som fx kan deltage i Chin stævnet i Esbjerg og i sommerstævnet i Lindenvborg. Vi kan evt. dele udgifterne 50-50. De

vil gerne sende en teknisk kompetent person med forstand på samarbejdsaftaler og udviklingsprojekter, og en passioneret og dygtig taler/evangelist, der kan formidle vigtigheden af enhed blandt burmesere i DK og i Myanmar, og som kan få indblik i burmesernes engagement i BiD...

Slutteligt understregede Yam Kho Pau endnu en gang, at det er vigtigt at tilgodese de svageste conventions, og ikke altid dem, der har den største diaspora (befolkning i udlandet). De skal stadig have støtte og der er altid plads til udbygning af eksisterende programmer, men det ligger dem meget på sinde ikke at glemme de mindre og svage.

Konklusioner:

MBC er en meget stor organisation, der har kapacitet til at køre større projekter med ret krævende afrapporteringer og økonomistyring (de samarbejder bl.a. med EED fra Tyskland, som har meget strenge krav til rapportering mm.). Samtidig er de meget åbne overfor, at de kan lære mere og ikke er perfekte til det hele.

Det er en meget sympatisk og engageret ledelse, der deler vores syn på mission og partnerskaber i meget høj grad.

Vores fælles udfordring er at finde en vej for fællesskabet mellem burmeserne indbyrdes i Danmark og at skabe en enhed i BiD mellem burmeserne og danskerne (og andre migranter for den sags skyld).

Udfordringen i MBC er, at de er en paraply organisation, der skal tilgodese alle.

Vi synes, det er utroligt positivt, at de har formuleret en strategi og nogle visioner om, hvor de gerne vil bevæge sig hen de næste ti år. Visionerne harmonerer på mange punkter med noget, hvor vi ville kunne bidrage/noget der også passer ind i vores missions strategi. Vi synes også, det er utroligt positivt, at de har en ret opdateret dagsorden, hvori de både taler om religionsdialog, fredsopbyggende aktiviteter og nationsopbygning/ aktivt medborgerskab.

Møde med Allan Saw U

(Signe og Jørgen, Lone deltog i fejring i MBC)

Allan viste os rundt i "Ethnic Village" og gav en introduktion til de mange forskellige etniske grupper, der er repræsenterede i Myanmar. Han har stor indsigt i kompleksiteterne, og arbejder bag kulissen med sine mange forbindelser for at skabe fred og forsoning og for at få almindelige mennesker til at tage del i den politiske udvikling, der er mulighed for i øjeblikket.

Han fortalte også om et alfabetiserings-projekt, han er i gang med at få op at stå.

Igen og igen understregede han, at en forsoning og enhed kommer til at tage meget lang tid, og at det også er gældende for burmesere i diaspora. De tager deres etniske identitet med sig og ønsker at bevare den for enhver pris i mange tilfælde. Han havde ikke lige de vises sten til, hvordan man kan få det til at ske i DK...

Alan fortalte også om, hvordan man - hvis man gifter sig med en ikke-baptist - i mange tilfælde bliver ekskluderet fra sin menighed.

Ekstremistiske buddhister har foreslået en lov, der siger, at hvis man gifter sig med en buddhist og ikke konverterer, så skal man ti år i fængsel.

En forskel på baptisternes organisering og på katolikker/andre protestanter er, at baptisterne har organiseret sig i forhold til etnicitet og sprog, hvorimod de andre har organiseret sig territorielt. Alan er ret kritisk i forhold til den etniske/sproglige organisering, men ser også, at det har sine fordele.

Møde med Lars Udsholt, Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling, DMR-U

Uformelt møde/middag

Lars fortalte om nogle af sine oplevelser i Myanmar og om nogle af partnerne, han havde mødt. Bl.a. om MIT, (Myanmar Teologisk Institut) som Danmission er partner med. Danmission har støttet etableringen af en decideret udviklingsfaglig uddannelse på MIT, men efter Danmission er blevet rammeorganisation og ikke længere får støtte af DMR-U, har de valgt at fokusere på den øvrige del af MIT (det kirkelige frem for udviklingsdelen). Det har efterladt den anden del lidt faderløs, og de er ude for at finde alternative partnere. Ifølge Lars er det en rigtig god uddannelse, de har fået lavet, men de er ikke gearet til f.eks. sælge uddannelsen til NGO'er.

Efter Lars' mening er det en uddannelse af høj kvalitet, som det er værd at støtte - men ejerskabet i forhold til MIT skal selvfølgelig klare sig med Danmission, så der ikke opstår konflikter. Det skal undersøges, om det er noget MBC er interesseret i, da de har sine egne uddannelsesprogrammer.

Der ud over, var han interesseret i at vide, hvor langt vi var i processen og hvad planerne var fremover - og naturligvis, hvordan vi ser DMR-U i det fremtidige spil.

Med andre ord, om der var nogle ansøgninger på vej. Det sagde vi, at vi satsede på, der kom i det nye år, om alt gik vel med det nye projekt.

Lars opmuntrede os til at trække på Folkekirkens Nødhjælp og fortsætte samarbejdet, og han var ikke bange for at DCA og DMR-U går hinanden i bedene.

6. December

Møde med ærkebiskop Charles Bo, Den Anglikanske Kirke

Charles Bo er fortaler for inter-religiøs dialog og har i samarbejde med den amerikanske ambassadør startet månedlige inter-religiøse frokost-sammenkomster i Yangon med alle trosretninger repræsenterede. Det er hans ønske, at der skal komme lignende tiltag ude i provinserne.

Vi spurgte, om deres møder har nogen effekt? Det har hjulpet, at den amerikanske ambassadør har opmuntret til møderne. Desuden har de haft en inter-religiøs konference, hvor underviserne kom fra mange forskellige trosretninger (repræsentanter fra Danmission var med på konferencen og har talt meget positivt om det).

Med udgangspunkt i de voldelige episoder i landet forsøger Charles Bo at få en dialog i gang også med politikerne, men det er svært.

Buddhisterne er bange for, at islam skal brede sig i Myanmar på samme måde, som de ser det i deres nabolande - med terrorisme til følge. Pga. uvidenhed og angst spreder buddhisterne hadefulde budskaber rundt omkring i landet. De muslimske ledere vil ikke stå frem og fortælle, hvad deres agenda i Myanmar er. Det eneste de siger er, at de frygter for deres liv, og at de jo har levet i Myanmar i flere generationer, og derfor også har ret til at være der.

Der er desværre ikke andre af de kristne ledere, der tør tage bladet fra munden på samme måde som Charles Bo. De er meget diplomatiske og holder dialogen internt. Det er et problem. Vi må opfordre blandt vores baptistiske brødre og søstre til at løfte røsten.

Generalsekretæren i MBC tør godt sige lidt...

Charles Bo er som mange andre skuffet over, at ingen politikere åbent fordømmer volden - selv oppositionen/NLD kommer ikke med en klar udmelding.

Charles Bos håb for fremtiden: At Ruhingaerne i Rachain staten kan få statsborgerskab, og at folk (og i særdeleshed munke) bliver mere veluddannede - og vel at mærke uddannede til at tænke kritisk og stille spørgsmålstejn ved ting, der foregår, som man ikke skal anerkende. Buddhisternes holdning er, at de sagtens kan leve sammen med kristne og hinduer, men at de aldrig vil kunne leve sammen med muslimer.

Han har en drøm om at starte en radiostation, der skal udbrede en dybere forståelse af alle religioner.

Der er også i følge Charles Bo et stort behov for at uddanne befolkningen i demokratisk forståelse. Folk siger, at de vil have demokrati, men de ved ikke, hvad det betyder. De tror det betyder, at alle kan gøre, hvad der passer dem, uden at det har nogle konsekvenser;

MBC 200 års jubilæumsfejring (dag 2)

- masser af lange taler
- enkelte lovsange og salmer
- en "special duet" med kristne superstjerner
- 1000vis af mennesker i alle mulige etniske klædedragter
- kæmpe logistisk kapacitet at kunne arrangere jubilæumsfest for 30.000 registrerede + de 20.000 ikke-registrerede gæster - rigtig mange af dem tilrejsende fra andre dele af landet, der skulle overnatte rundt omkring i Yangon (alene transporten fordrede 100vis af busser)
- Der var en særlig jubilæumsudstilling og butik, ekstra latriner var blevet sat op, og masser af vandhaner... Maden er et kapitel for sig selv.

7. December

Field visit to Chin - rejsedag

Overnatning på Holy Guest House i Falam, Chin Staten

40% af alle chin'er bor udenfor Chin - det er et kæmpe problem med migrant arbejdere og hiv/AIDS.

8. December

Rejse til Hakha, hovedstaden i Chin staten. Deltagelse i gudstjenesten i Hakha Baptist Church (sammen med tre nordmænd og hundredvis af chin'er).

Meget kort besøg på CBC kontoret (de har åbnet et nyt stort kontor for en måned siden).

Kort intro og Mang Kanh Sung fra MBC CSSDD fortalte kort om projekt og program. Der var desværre ikke tid til at spørge ind til kapaciteten lokalt. Vi valgte at prioritere et landsbybesøg i stedet i Malsawm (Gudstjenesten trak ud, så vi kunne ikke nå begge dele.) Der var desuden mange stabsmedlemmer, der var i Yangon til jubilæet. Jeg ville gerne have haft tid til at spørge til deres erfaringer indenfor social udvikling, hvilke andre organisationer, der evt. arbejder i området og med hvad, hvordan de samarbejder, hvor mange de er lokalt etc.

Landsby besøg tre timers kørsel fra Hakha (Lone blev i Hakha for at tale videre med præster og regeringsrepræsentanter)

Besøg i Malsawm

Fælles introduktion, herefter gik alle mænd en tur rundt i landsbyen og fik talt med mændene omkring forholdene i landsbyen. Signe interviewede i mellemtiden en gruppe kvinder fra landsbyen.

I landsbyen er der 55 huse, i alt 255 mennesker. Alle familierne har små jordlodder på de stejle skråninger, der omkranser landsbyen. Gennemsnitligt får hver familie fem-seks børn.

De naturkatastrofer, landsbyen står overfor, er først og fremmest rotte-plager. Pga. rotterne er høsten meget ringe og deres forråd bliver spist op af rotter.

Desuden oplever de meget kraftige regnskyl, der eroderer jorden og skaber jordskred, der tager alle afgrøder og husdyr med sig.

I tørtiden er der mangel på vand, og de oplever insektplager.

En typisk dag i landsbyen starter kl. 5.00 og ender kl. 22.00. De arbejder hele dagen på deres jordlod og i huset. De kan dog ikke producere mad nok til hele året. Lige nu (december) høster de, og hvis ikke rotter eller andet utøj spiser for meget, så har de nok mad til maj. Maj-august er hårde måneder, hvor de kun spiser 1-2 gange om dagen - og for det meste en art vælling, der mest består af vand og lidt majs og bønner.

I Maj-august forsøger alle at finde betalt arbejde (daglejer) for at tjene lidt penge til at købe ris. Eller også sælger de deres husdyr for at få penge til ris. Nogle mænd går på jagt som supplement til kosten. De kan også fiske i skoven, men det er langt væk.

De fleste børn går i skole. Der er skolegang i landsbyen op til mellemskolen. De forsøger desuden at starte en børnehave (3-5 årige) og er netop ved at blive undervist af nogle lærere, men de har ikke noget sted at være. Lige nu er både skole og børnehave i kirken. Der er ingen læge eller sygeplejerske i landsbyen. Der er et apotek i nabolandsbyen, men ikke noget sundhedspersonale - så ofte bruger de mange penge på forkert medicin. Den nærmeste klinik er i Hakha (40 km væk). Der har været en NGO, som har hjulpet med malaria forebyggelse og trænet TBA's (Marlin eller noget i den stil hed organisationen).

De tre største udfordringer i landsbyen:

1. dårligt helbred (mest udbredt er diarre, opkast og mavepine)

2. mangel på vand

3. ingen bygning til skolen

Det, de er stolte af i landsbyen: De har frugtbar jord, som de kan dyrke. Klimaet er rigtig godt til at dyrke frugt. Hvis de havde midler til at lave et ordentligt hegn, så dyrene ikke ødelagde de små planter, ville de lave frugtplantager og sælge frugterne i Hakha. Deres landsby ligger tæt på hovedvejen til Hakha.

Alle i landsbyen er kristne. Den største kirke er en baptistkirke.

De ved ikke længere, hvordan de skal producere ting (stof, kurve etc.) så de skal købe alting. De vil meget gerne lære, hvordan man f.eks. fletter en kurv.

De er i det hele taget meget ivrige for at lære noget - landbrugsmetoder, opbevaring af vand, handicraft, sundhed etc.

9. December

Besøg i Valung, landsby på landevejen imellem Kalaymyo og Falam.

106 huse, i alt 670 indbyggere. Landsbyen er af nyere dato, den opstod da hovedvejen åbnede i 1965, og folk flyttede til i håb om, at vejen skabte nye muligheder. Det har ikke været tilfældet, for landsbyen ejer ikke jord. Derfor må de som tilflyttere leje jorden af omkringliggende landsbyer. De lever af at sælge grøntsager til forbipasserende - der er bl.a. en restaurant, hvor vi spiste på to gange pga. dens placering og gode mad.

I 1999 var der en stor brand i landsbyen. Der brændte 25 huse ned på 15 min. De ved ikke, hvordan branden opstod, men den bredte sig så hurtigt, fordi der gik ild i et brandstoflager, UNDP havde i landsbyen i forbindelse med vejbyggeriet. For at bygge nye huse var de nødt til at låne penge ... De skylder stadig og har meget svært ved at tilbagebetale deres lån, der bare vokser og vokser. Mange familier bliver desperate. De låner flere penge, tager børnene ud af skolen og flere har sendt deres 16-17 årige børn til Malaysia for at skaffe penge til at tilbagebetale deres lån. men de har indtil nu ikke sendt nogen penge (det kunne være interessant at høre, om de er klar over, at deres børn kommer til at leve som illegale indvandrere i Malaysia).

Ca. 10 børn er rejst væk.

De fleste familier forsøger at sælge deres arbejdskraft som daglejere til vejarbejde.

Der er ikke nogen village development committee i landsbyen. Men der er ved at blive bygget en klinik af nogle japanere.

Landsbyen er skabt af familier, der er flyttet hertil fra mange forskellige egne - de kendte ikke hinanden før. Der er ofte konflikter i landsbyen - især over sparsomme ressourcer af vand.

Landsbyen får strøm fra et hydro-power anlæg, men der er kun strøm indtil midt i december, så er der ikke vand nok til at lave strøm.

Deres største udfordringer er:

1. at tilbagebetale lån
2. mangel på vand
3. mangel på mad (marts-juni) pga. klimaforandringer, mangel på jord og vand.

På vej tilbage til Kalay kørte vi en omvej for at se et af vores projekter på afstand i Teddim - her er der store problemer med jordskred.

Vi mødte en meget iderig familie, hvis overhoved var lidt af en opfindertype, som havde lavet et hydroanlæg til deres hus og sørget for varmt vand mm. Det var et meget opløftende besøg.

10. December

Workshop med MBC CSSDD (Mang Kanh Sung), DCA (Allan, Jørgen & Nay Moo) og BiD (Lone og Signe).

Vi gennemgik projektet og kom med de spørgsmål og kommentarer, vi havde på baggrund af vores besøg i landsbyerne og vores møder rundt omkring.

Enkelte ændringer blev besluttet - bl.a. at skære ned på udgifterne til en ekstern evaluering (og lave en deltager-baseret evaluering i stedet), og bruge pengene på at hyre kernemedarbejdere i længere tid.

Vi talte også om fremtidige muligheder for ekstern finansiering etc.

Rejse tilbage til Yangon.

11. December

Partnership-workshop med MBC-CSSDD

Vi talte mere om deres organisationer og programmer (se folder) og om de andre partnere, de har i øjeblikket. De har en årlig projektportefølje på ca. 300.000 US\$ - de største partnere er EED (Brot für de Welt), Tearfund UK, Diakonia, Samaritan Purse.

Lone spiste middag med Søren & Lisa Samuelson, Signe, Jørgen og Nay Moo spiste middag hos Mang Kanh Sung.

12. December

Underskrivelse af partnerskabsaftale mellem BiD og MBC. I mødet deltog fra MBC generalsekretæren, formanden og direktøren for CSSDD foruden Signe, Lone og Jørgen.

Møde med Anders Tharsgaard fra Dansk Flygtningehjælp. Han havde positivt indtryk af KBC (Kachin Baptist Convention), som de havde arbejdet sammen med de steder, hvor de ikke selv kunne få adgang. Men deres arbejdsområde overlapper meget lidt med vores.

Møde med David Allan, repræsentant for Danmission. Han havde et meget positivt indtryk af MBC og deres kapacitet. David har arbejdet i Myanmar siden 2005, deltids for Danmission siden 2009, og sideløbende har han startet en anden organisation op - i 2007, den hedder Spectrum. Det er en form for tænketank omkring advokerende virksomhed primært. I starten arbejdede han for World Concern, som arbejdede sammen med MBC og var meget glade for samarbejdet. Han havde også gode erfaringer med MBC Youth, der er langt mindre konservative end deres ledere (!).

Han har været med til at skabe en decideret udviklingsuddannelse på MIT - Lars Udsholt var meget glad for resultatet og kvaliteten af uddannelsen, men anbefaler alligevel at træne MBC staff hos Shalom i stedet, der er bedre til kortere og mere praktiske kurser. David mente i øvrigt, at nogle af MBCs CSSDD staff ville være kvalificerede til at undervise på MIT i udviklingsuddannelsen...

David har stort indblik i den politiske situation, og kunne være en god sparringspartner.

Konklusion: MBC har dygtige folk og stort arbejdsfelt, grundet deres vidtstrakte regionale virksomhed og store organisation. Et problem er deres berøringsangst med det politiske system...

Hjemrejse